

Part 1

Mr. and Mrs. Bennet had five children. Jane was *eldest*¹ and the most beautiful. She was calm and shy. Elizabeth, the next oldest, was clever and nearly as beautiful as Jane. The two youngest Bennet daughters, Kitty and Lydia, were silly and obsessed with young men. Mary, the middle child, was serious and practiced playing the piano as much as she could.

Mr. Bennet's daughters would not inherit his estate when he died. If the five Bennet girls did not marry, they would be left without money or a home. Mrs. Bennet was determined to marry her daughters to rich men.

"My dear Mr. Bennet," Mrs. Bennet said one day, "a rich, young man just moved into the neighborhood. What a fine thing for our girls!"

"How so?" Mr. Bennet replied.

"He must marry one of them, of course."

"Is that why he moved here?"

"Nonsense, Mr. Bennet. You enjoy upsetting me."

"You *mistake*² me, my dear."

"His name is Mr. Bingley, and he is single. You must meet him. Then you can introduce him to our daughters."

Mr. Bennet *did*³ visit Mr. Bingley. He thought that Mr. Bingley was friendly and humble. At the next ball all five Bennet daughters met him and his friend Mr. Darcy. Mr. Bingley asked Jane to dance twice. She found him very charming.

Elizabeth did not have as pleasant an evening as her sister Jane. She overheard Mr. Darcy say that she was not pretty enough to dance with. Mr. Darcy was handsome and even richer than Mr. Bingley. He was also prouder and more reserved than his friend.

After the ball, Elizabeth discussed Mr. Darcy with her friend Charlotte and the other Bennet women.

"I quite detest the man," said Mrs. Bennet.

Část 1

Pan a paní Bennetovi měli pět dcer. Nejstarší a nejkrásnější byla Jane. Byla tichá a ostýchavá. Druhá nejstarší Alžběta byla bystrá a téměř tak krásná jako Jane. Nejmladší Bennetovy dcery, Kitty a Lydie, byly pošetilé a posedlé po mladých mužích. Marie, prostřední dítě, byla vážná, a jak jen mohla, cvičila na piano.

Dcery pana Benneta by nezdědily statek, kdyby zemřel. Kdyby se pět Bennetových dívek neprovdalo, zůstaly by bez peněz i bez domova. Paní Bennetová byla rozhodnutá provdat své dcery za bohaté muže.

„Můj milý pane Bennete,“ řekla paní Bennetová jednoho dne, „právě se přistěhoval do sousedství bohatý mladý muž. Jaká pěkná věc pro naše děvčata!“

„Jak to?“ odpověděl pan Bennet.

„Samozřejmě si musí vzít jednu z nich.“

„A to je důvod, proč se sem přistěhoval?“

„Nesmysl, pane Bennete. Vás těší mě rozčilovat.“

„Mýlíte se, má drahá.“

„Jmenuje se pan Bingley a je svobodný. Musíte se s ním setkat. Pak jej můžete představit našim dcerám.“

Pan Bennet navštívil pana Bingleyho. Pomyslel si, že pan Bingley je přátelský a skromný. Na příštím plese se s ním a s jeho přítelem, panem Darcym, seznámilo všech pět Bennetových dcer. Dvakrát požádal pan Bingley Jane o tanec. Považovala jej za velmi okouzujícího.

Alžběta neměla tak příjemný večer jako její sestra Jane. Zaslechla pana Darcyho říct, že není dost pěkná, aby s ní tancoval. Pan Darcy byl hezký a ještě bohatší než pan Bingley. Byl také pyšnější a odměřenější než jeho přítel.

Po plese Alžběta probírala se svou přítelkyní Charlottou a s ostatními Bennetovými ženami pana Darcyho.

„Celkem se mi ten muž hnuší,“ řekla paní Bennetová.

Charlotte said that Mr. Darcy was proud.

“I could forgive his pride *if he had not hurt mine*,”⁴ said Elizabeth.

The Bennets dined and danced several more evenings with Mr. Bingley, his two sisters, and Mr. Darcy. Jane’s affection for Mr. Bingley grew. Only Elizabeth knew that Jane liked Mr. Bingley, however. Jane was too shy to reveal her feelings in front of anyone else.

Meanwhile, Mr. Darcy began to admire Elizabeth’s many charms. He found that he liked her figure and the intelligence of her dark eyes. One evening he asked her to dance. She refused him.

One afternoon Mr. Bingley’s two sisters invited Jane to dine at their house. Jane travelled to dinner on horseback just as it began to rain. She grew so ill that she was forced to stay the night with the Bingleys. Nervous for her sister, Elizabeth walked the long distance to the Bingleys’ home. The Bingleys and Mr. Darcy greeted her and invited her to stay with them until Jane recovered.

When Elizabeth was in Jane’s room, the Bingley sisters laughed at how filthy she looked after her long walk. They thought that the Bennets were ridiculous. For his part, Mr. Darcy thought that the exercise of walking had brightened Elizabeth’s eyes. He had never been so bewitched by any other woman. *If it were not for*⁵ her complete inferiority to himself, Mr. Darcy thought that he might be in danger of falling in love with her.

Elizabeth and Jane stayed with the Bingleys for several days. Mr. Bingley was worried about Jane’s health. He tended to her every need and would not leave her side. His sisters were polite to the Bennets but not kind.

Everyone was relieved when Elizabeth and Jane finally went home. Mr. Bingley was happy that Jane was well enough to travel. Elizabeth was pleased to get away from the Bingley sisters. The Bingley sisters were pleased to be rid of Elizabeth. Mr. Darcy feared that he had already spent too much time with the charming Elizabeth Bennet.

Charlotta říkala, že je pan Darcy nadutý.

„Mohla bych mu jeho pýchu odpustit, kdyby byl neranil mou,“ řekla Alžběta.

Bennetovi ještě několik dalších večerů večeřeli a tancovali u pana Bingleyho, jeho dvou sester a pana Darcyho. Zalíbení Jane k panu Bingleymu vzrůstalo. Ale jen Alžběta věděla, že Jane má pana Bingleyho ráda. Jane byla příliš plachá, než aby své city vyjevila před kýmkoliv jiným.

Zatím pan Darcy začal obdivovat mnohé Alžbětiny půvaby. Zjistil, že se mu líbí její postava a důvtip jejích tmavých očí. Jednoho večera ji požádal o tanec. Ona jej odmítla.

Jednou odpoledne Bingleyovy sestry pozvaly Jane do jejich domu na večeři. Jane jela k večeři na koni, když právě začalo pršet. Onemocněla tak, že musela na noc zůstat u Bingleyů. Nervózní kvůli své sestře, šla Alžběta pěšky dlouhou vzdálenost do domu Bingleyových. Bingleyovi a pan Darcy ji uvítali a pozvali ji, aby u nich zůstala, dokud se Jane neuzdraví.

Když byla Alžběta v Janině pokoji, Bingleyovy sestry se posmívaly, jak po dlouhé chůzi vypadá ucouraně. Byly přesvědčeny, že Bennetovi jsou směšní. Co se pana Darcyho týkalo, ten usuzoval, že námaha chůze rozjasnila Alžbětiny oči. Nikdy nebyl žádnou jinou ženou tak okouzlen. Kdyby nebyla ve srovnání s ním v tak zcela podřadném postavení, pomyslel si pan Darcy, mohl by být v nebezpečí, že se do ní zamiluje.

Jane a Alžběta zůstaly u Bingleyů několik dní. Pan Bingley se strachoval o zdraví Jane. Staral se o každou její potřebu a nechtěl ji opouštět. Jeho sestry byly k Bennetovým zdvořilé, ale ne laskavé.

Každému se ulevilo, když Alžběta a Jane konečně odešly domů. Pan Bingley byl šťastný, že Jane je natolik dobře, že může cestovat. Alžběta byla ráda, že se dostane od sester Bingleyových. Ty byly rády, že se zbavily Alžběty. Pan Darcy se obával, že už strávil příliš mnoho času s okouzující Alžbětou Bennetovou.

Not long after Jane and Elizabeth returned home, Mr. Bennet made an announcement. Mr. Collins was coming to visit the Bennets. Mr. Collins was the cousin who would inherit the Bennet estate after Mr. Bennet died. Mr. Collins was a ridiculous man. He was pompous and not very smart. He worked as a clergyman on Lady Catherine de Bourgh's estate. Lady Catherine told Mr. Collins to find a wife. He decided to pick one of the Bennet daughters.

Mr. Collins arrived at the Bennets' home. He explained to Mrs. Bennet his desire to marry one of her daughters. She advised him to choose Elizabeth.

Zanedlouho poté, co se Jane a Alžběta vrátily domů, ohlásil pan Bennet novinku. Na návštěvu k Bennetovým měl přijet pan Collins. Pan Collins byl tím bratrancem, který měl po smrti pana Benneta zdědit sídlo Bennetových. Pan Collins byl směšný muž. Byl nafoukaný a ne moc chytrý. Působil jako duchovní na panství lady Catherine de Bourgh. Lady Catherine řekla panu Collinsovi, aby si našel manželku. Rozhodl se, že si vybere jednu z Bennetových dcer.

Pan Collins přijel do domu Bennetových. Vysvětlil paní Bennetové své přání oženit se s jednou z jejích dcer. Doporučila mu, aby si vybral Alžbětu.

Jazykové poznámky:

1. Jane was *eldest* and the most beautiful. – přídavné jméno *old* se většinou stupňuje jako *older* a *oldest*. *Elder* a *eldest* se používá při věkovém řazení členů rodiny, ale dnes už jsou tyto dva výrazy poměrně zastaralé.

2. “You *mistake* me, my dear.” – slovíčko *mistake* se většinou používá jako podstatné jméno. Zde je však slovesem – plést se, zaměnit někoho za někoho jiného.

3. Mr. Bennet *did* visit Mr. Bingley. – pomocné sloveso *do* (v minulém čase *did*) můžeme použít nejen při tvorbě otázky a záporu, ale také když chceme něco zdůraznit. Všimněte si, že plnovýznamové sloveso už pak do minulého času nedáváme.

4. “I could forgive his pride *if he had not hurt mine*,” said Elizabeth. – máme zde smíšenou podmínkovou větu. První část (I could forgive his pride) používá minulý čas jako 2. podmínková věta a vztahuje se k přítomnosti, případně budoucnosti. 2. část s *if* používá předminulý čas jako 3. podmínková věta a vztahuje se k minulosti. Mohla bych mu odpustit (teď nebo v budoucnu), kdyby nebyl zranil mou pýchu (v minulosti). Všimněte si také samostatného přivlastňovacího zájmena *mine*. Nechceme zde znovu opakovat slovo *pride* (...if he had not hurt my pride) a místo toho použijeme jen zájmeno. Nemůžeme ale použít *my*, protože po něm vždycky musí následovat podstatné jméno.

5. *If it were not for* her complete inferiority to himself, Mr. Darcy thought that he might be in danger of falling in love with her. – podmínková vazba *if it were not for* se používá, když jedna určitá okolnost změnila všechno ostatní. (Kdyby Elizabeth nebyla v podřadném postavení, mohl by se do ní pan Darcy zamilovat, ale pouze kvůli jejímu společenskému postavení to není možné.)

